

Otevření

Ve jméno Boha Otce, i Syna, i Ducha Svatého. amen

Pozdrav

Milost Vám a pokoj od Boha, Otce našeho, a Pána Ježíše Krista.

Sestry a bratři,

vítejte v těchto dnešních bohoslužbách.

Dnes je 6. neděle po Velikonocích nesoucí jméno Exaudi ("Vyslyš mne, Hospodine!" – Žalm 27,7) a naši společnou bohoslužbu zahajují slova žalmu Ž 27.

Vstupní slovo (Introitus): Ž 27,7

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

modlitba

Pane Bože,

ty jsi utvářel naši duši, vdechl jí život, do našeho srdce jsi otiskl obraz své tváře, své lásky, která se pro nás dává. Obdaroval jsi nás svobodou. Nenechal jsi nás samotné, ale dal nám různá společenství, do kterých patříme. Obdaroval jsi nás blízkými lidmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Pozval jsi nás na cestu, která lze dobře jít, která vede dobrým směrem. Obaroval jsi nás nadějí, že navzdory překážkám, dojdeme k cíli. Chválíme tě a děkujeme.

Pane Ježíši,

když jsme měli žízeň, dal jsi nám vodu života, když jsme měli hlad, stal jsi se pro nás chlebem. Když jsme se ztráceli, hledal jsi nás, to lítost a láska vedly tvé kroky, až na kříž. Chválíme tě a děkujeme.

Pane Duchu Svatý,

ty nám dáváš víru, která je pevnou půdou pro naše nohy, odvahou v tísní, pomocí, když v životě neseme těžké události a příběhy, ty své i druhých lidí. Chválíme tě a děkujeme. Amen

1.čtení: J 4,7-15

7 Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: "Dej mi pít!" -

8 Jeho učedníci odešli před tím do města, aby nakoupili něco k jídlu. -

9 Samařská žena mu odpoví: "Jak ty jako Žid, můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?" Židé se totiž se Samařany nestýkají.

10 Ježíš jí odpověděl: "Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou."

11 Žena mu řekla: "Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká, kde tedy vezmeš tu živou vodu?"

12 Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda."

13 Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň

14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."

15 Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro

vodu."

2.čtení - základ kázání: Ž 27

1 Davidův. Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?

2 Když se na mě vrhli zlovolníci, aby pozřeli mé tělo, protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli.

3 Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat.

4 O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vládnost a zpytoval jeho vůli v chrámu.

5 On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne.

6 Již teď zvedám hlavu nad své nepřátele kolem. V jeho stanu budu obětovat své oběti za hlaholu polnic, budu zpívat, prozpěvovat žalmy Hospodinu.

7 Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

8 Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: "Hledejte mou tvář." Hospodine, tvář tvou hledám.

9 Svoji tvář přede mnou neukryvej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso.

10 I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.

11 Hospodine, ukaž mi svou cestu, veď mě rovnou stezkou navzdory těm, kdo proti mně sočí.

12 Nevydávej mě kvůli mých protivníků! Zvedli se proti mně křiví svědkové, i ten, z něhož násilí číší.

13 Jak bych nevěřil, že budu hledět na Hospodinovu dobrotivost v zemi živých!

14 Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož v Hospodina!

kázání:

Vyslyš mne, Bože, když k tobě volám, mluvím, zpívám, šeptám, modlím se... Vyslyš mne, i když nevolám, když už nemohu. Nebo když jsem zapomněl, že k tobě mohu mluvit, že vůbec mluvit mohu. Vyslyš mne, když mám strach, o sebe, o své blízké, o své zdraví, o budoucnost, když mám obavy, kolik dnů je mi ještě darováno. Vyslyš mne, když mám úspěch, když radost rozezpívá moji píseň, když mě to v životě nese... když ty mě neseš. Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

Kolikrát jsme volali, modlili se, stejně jako žalmista?! V těžkých událostech, v tlacích, v nejistotě a strachu... při neúspěchu, třeba příliš dlouhém na to, abychom to unesli, v konfliktu, ve vztahové krizi, v nenápadném a dlouhodobém odcizování, chladnutí toho, co bylo mezi námi. V nemoci, ve špatném, nebo se pomalu zhoršujícím zdravotním stavu. V selhání, na dlouhé cestě, kdy v batohu na zádech tíží vina a není kam ji odložit...

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Protože mne dusí zlá situace a já už nemůžu dál. Protože mne ničí druhý člověk a já jsem jako v pasti, nevidím únikovou cestu, jsem jako zvíře zahnané do kouta. Protože mne druhý, na něhož jsem spoléhal, podrazil, a já teď nevím co s tím, zmítá mnou nejistota, nedůvěra, strach... Nevím, co bude dál.

Protože se mi druhý stal protivníkem... zvedli se proti mně křiví svědkové, i ten, z něhož násilí číší. Vyslyš mne, když se mne zmocnila palčivá žízeň a není jak ji uhasit.

Žízeň...

Kdo by nevěděl, co to je. Když mám žízeň, vezmu si sklenici a natočím do ní vodu, a napiju se.

Ale je žízeň, kterou nelze zahnat vodou, co nám teče doma z kohoutku, nebo na nás čeká ve studni či studánce někde v lese. Myslím na žízeň, která bere očím světlo a sílu srdci člověka. A myslím na vodu, která ji dává.

Žízeň...

Co je mojí žízni? A po čem žízniš ty?

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Víím, že jsem sám udělal chybu, sešel z dobré cesty, špatně se rozhodl. Nechal jsem se ovlivnit, podlehl tlaku situace. Chtěl jsem mít víc, než mám, chtěl jsem mít něco lepšího, něco, co vypadalo jako lepší a já jsem po tom zatoužil. Nebo jsem si jen potřeboval ulehčit, odpočinou, chtěl jsem to vzít v životě zkratkou... a neměl jsem v tu chvíli nikoho, kdo by pomohl... a tak jsem se provinil... Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso....

Na cestě Sámariím přichází Ježíš k městu Sychar, a tam, u pole, které kdysi dal praotec Jákob svému synu Josefovi, je Jákobova studna. Stará studna. Ježíš u ní v poledním horku usedne. Ke studni přichází žena, aby si načerpala vodu.

Dej mi pít, dej mi napít, prosím.

Kdo to řekl? Kdo vyslovil ta slova?

Nahlas je řekl Ježíš. Potichu je zašeptala ona, něco v ní řeklo ta slova, a ona o tom ještě nevěděla.

O jedno jsem prosil Hospodina: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu. On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne. ...Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej.

Žena se podívá, že ji neznámý muž oslovuje. Ji, ženu. Ji, Samařanku.

Kdo to jen je? S kým se to vlastně setkala?

Možná se za takové setkání modlila, prosila Boha o vyslyšení, o pomoc. Teď se to stalo a ona to neví. Neví, kdo ji to žádá o vodu. Neví, že by měla ona požádat o vodu jeho, o jinou

vodu, o vodu živou, o vodu, která dává životu přesah a očím světlo. Neví, že taková voda existuje a že bez ní nelze žít, jen přežívat, tak, jak to asi už hodně dlouho měla ve svém životě.

Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít... Ale ona to neví. Neví, co dává Bůh, neví o jiné vodě, zná jen tu ze studny praotce Jákoba, tu pije celý svůj život a žízeň má pořád, a ten život se jí nedaří.

Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.

... voda, která dokáže zahnat žízeň navěky! Kdo by po ní nezatoužil!? Existuje to vůbec? Není to jen jako z pohádky, ze světa snů a přání, která tě nakonec jen rozesmutní, frustrují, protože tě navnadí, jak by to mohlo být krásné... a ty dobře víš, že to nejde?!

Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu. Slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso.

Ta žena u studny má těžký život. Měla pět mužů, a teď žije s šestým, který ani není jejím mužem.

Co si pod tím představit? Co to znamená? Lidé z vesnice ji znají, možná ji litují, možná ji už dávno odsoudili. Možná je na celém světě úplně sama. A možná si za to i sama může, tak už to bývá. Mnoho lidí zranila a oni zase zranili ji...

Svět, kde si lidé ubližují, to je náš svět. Ti lidé jsme my. Něco nám chybí... Všechno nám chybí.

Co to jen je? Co je to, co potřebuji, co všichni potřebujeme, co hledáme?

Voda života, živá voda, která je pramenem k životu věčnému. Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila, abych už nežíznil... Hledět na Hospodinovu dobrotivost v zemi živých! To bych chtěl!

Kající modlitba - vyznání vin

Vyslyš mne, Bože, když k tobě volám, mluvím, zpívám, šeptám, modlím se... Vyslyš mne, i když nevolám, když už nemohu. Nebo když jsem zapomněl, že k tobě mohu mluvit, že vůbec mluvit mohu. Vyslyš mne, když mám strach, o sebe, o své blízké, o své zdraví, o budoucnost, když mám obavy, kolik dnů je mi ještě darováno. Vyslyš mne, když mám úspěch, když radost rozezpívá moji píseň, když mě to v životě nese... když ty mě neseš. Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Amen

Slovo milosti

(Ex 33) 17 Hospodin ... říká: "... našel jsi u mne milost a já tě znám jménem."

Vyznání víry

Svou víru, kterou máme společnou se všemi křesťany všech dob a zemí, vyznejme slovy Apoštolského vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontiem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

přímluvy

Pane Bože,

přicházíme k tobě jako ti, kteří žízní, kteří nesou těžké věci a potřebují sílu a pomoc, kteří nesou mnohé viny a potřebují slitování a odpuštění, kteří mají mnoho darů a radosti a krásy a jsou za ně vděční.

Myslíme v tuto chvíli na druhé lidi, i na sebe, a prosíme za ty, kdo jsou sami, kdo se cítí samotní a opuštění. Myslíme na lidi, kterým chybí blízký člověk, který umí vyslechnout, pochopit a být nablízku. Prosíme tě za lidi, kteří stojí na okraji společenství, společnosti, a je jim smutno.

Prosíme tě za ty, kteří nemají čas. Myslíme na lidi, kteří jsou zavaleni pracovními povinnostmi, a už ani nemají sílu se bránit. Myslíme na ty, kteří kvůli své práci zanedbávají své rodiny, děti, kteří nepečují o své vztahy.

Prosíme tě za všechny nemocné. Myslíme na ty, kterým nemoc vzala či bere sílu, důstojnost, které ohrožuje na životě. Myslíme na ty, kteří ztratili někoho blízkého, na rodiny, které prožívají trápení.

Myslíme na všechny, kdo jsou smutní, protože je potkalo zklamání, protože se jim pokazil vztah, protože selhali, protože se jim zdá, že nemohou nic změnit.

Pane, chceme ti teď svěřit to, co máme každý na srdci, a vložit to do tichých modliteb...

Náš Pane, prosíme přijmi naše prosby, vždyť ty nás máš rád, jako svoje děti. A jako tvoje děti se teď k tobě modlíme slovy, která jsi nás učil...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

poslání: Zj 22,17b

Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.

požehnání

Boží láska a milosrdenství
naplní vaše dny
a povedou vaše kroky
kamkoli půjdete.

+

Požehnej Vás Všemohoucí
Bůh Otec i Syn i Duch Svatý.